Gaea Schoeters

Gaea Schoeters

Gaea Schoeters

Gaea Schoeters

ALL-ROAD DOSSIER

BUITEN SPELEN OFF-ROAD WEEKEND IN BILSTAIN

Meisjes, modder & motoren

Zaterdagochtend. Het crossterrein van Bilstain wordt langzaam wakker. KTM's staan te blinken op trailers en onder partytenten, ongeschoren jongens stappen nog slaapdronken vanuit hun omgebouwde bestelwagen rechtstreeks in hun crossbroek, moeders en vrouwen zetten koffie. Hier en daar komt er een zeldzame paardenstaart onder een helm uit, maar de meeste crosslaarzen hebben hier toch maat 44 of groter. *It's a man's world.* Tijd om daar verandering in te brengen.

"Dit is echt een meisjesdroom die in vervulling gaat; ik dacht dat er voor kleine vrouwen zoals ik geen enduromotoren bestonden." Lizy staat te trappelen van ongeduld. Met zo'n twintig amazones zijn we naar hier afgezakt om een weekendje terreinrijden mee te pikken. Sommigen onder ons rijden wel vaker off-road, anderen krijgen al stress als er een kiezeltje op de baan ligt. Astrid Althoff, een begrip in vrouwenmotorland, neemt de beginners onder haar hoede; ik ken geen enkele instructeur die mensen zo hun grenzen kan doen verleggen. Zonder dat je het beseft, laat ze je dingen doen waarvan je nooit gedacht zouden hebben dat

Gaea Schoeters

je die ooit zou kunnen. Terwijl zij de groep meeneemt voor een opwarm-modderbadje, als een lange rij veelkleurige eendjes achter moeder aan, verkent Alex met de 'gevorderden' het terrein. Nou ja, gevorderden… Net als wij bedenkelijk een rotsige berg inspecteren, sjezen zes pubers tussen de bomen een helling op waar je zelfs niet op kan staan. *"Same technique, less thinking"* is Alex' droge commentaar. "Het ziet er stoer uit, maar eigenlijk is het vooral onverstandig om een berg op te vliegen als je niet weet wat er verderop komt. Als je twijfelt, ga je beter eerst kijken. Het terrein lezen is het allerbelangrijkste. Kijken, je pad kiezen." En inderdaad, de weg die van beneden af het makkelijkst leek, blijkt veruit de moeilijkste optie. Alleen Pascale, die als enige een andere route kiest, steiler maar zonder haakse bocht erin, komt boven zonder een voet aan de grond te zetten.

Kinderspel

Een trialrijder pikt al rijdend een colaatje van een tafel, parkeert zijn voorwiel soepel tegen een elektriciteitspaal en blijft relaxed *wheelie-surplacen* terwijl hij zijn calorieën aanvult. Tijd voor een break, ook voor ons. De soep, compleet met knackworst, pruttelt al. Verderop parkeert een kleuter zijn loopfiets in een modderpoel. Als hij na tien minuten ploeteren los geraakt uit het zompige slijk, maakt hij een U-bocht en rijdt er opnieuw in, nu harder en vooral luider *Vroem* roepend. Jong begonnen is half gewonnen, die achterstand halen we nooit meer in. Maar ook wij leren bij.

Terwijl de gevorderden steeds nauwere rondjes draaien in een rivierbedding, stellen de 'beginners' verbaasd vast dat de modderige ondergrond die ze vanochtend nog angstvallig probeerden te vermijden steeds aantrekkelijker wordt. Sofie heeft haar straatreflex 'modder=uitwijken' afgeschud en slingert er vrolijk doorheen. "Alles waar je normaal koud zweet van krijgt, is het hier echt fun!" straalt Astrid. "Zie je wel? Het is allemaal heupwerk. Laat dat ding maar schuiven. *Relax. Dance with your bike."* Daar mag zelfs een limbo bij en Astrid voegt de daad bij het woord door zonder afstappen onder een slagboom door te rijden. "Als je van een racer komt, is dit echt wennen. Alleen al die rare zit- en sta-houding… In het begin was ik totaal verkrampt, maar ik ben verbijsterd wat voor krappe achtjes ik hiermee kan rijden." geeft Lien nog mee.

Double bike down

Het terrein is, zeker voor wie hier zijn eerste endurostapjes zet, behoorlijk technisch. Dat eist zijn tol; er zijn al vier koppelingshendels afgebroken en op een bepaald moment gaan er simultaan vijf motoren tegen de vlakte. Endurorijden is ook veel vallen. "En merken dat dat helemaal niet erg is, maar veeleer een goede manier om te ontdekken wat je fout doet," constateert Rineke droogjes terwijl ze het slijk van haar broek slaat. Trui, die Inge wil helpen nadat ze onderuit is gegaan op een heuvelkam, ziet te laat dat ze op de top niet kan afstappen omdat er een beek net achter ligt. De enige plek waar ze haar motor kwijt kan, is bovenop die van Inge. "*Double bike down*, ongezien!" lacht Alex. "En ik dacht dat vrouwen voorzichtiger waren." Verderop neemt Nina haar bocht te wijd en parkeert zich met motor en al in een enorme plas. Helaas rijdt ze in het leer en als ze – vijf kilo zwaarder en druipend – weer bovenkomt, is het tijd

Gaea Schoeters

Gaea Schoeters

Gaea Schoeters

Gaea Schoeters

Gaea Schoeters

voor een warme douche. Het is hier een beetje zoals met skiën: de meeste ongelukken gebeuren aan het eind van de dag, door een combinatie van vermoeidheid en overmoed. Op tijd stoppen is de boodschap.

Even later droogt iedereen zijn sokken aan het kampvuur. De blauwe plekken worden geteld, de stoere verhalen verteld. In een dergelijke context bestaat alleen het hier & nu, de motoren en de modder. Geen werk, geen zorgen. Dat vind ik zelf het allerfijnste aan off-road-rijden: dat het zo veel van je concentratie vraagt dat je echt aan niets anders kan denken, terwijl het tegelijkertijd toch zo totaal ontspannend is dat je hoofd al na de eerste minuut volledig leeg is. Het voordeel van de Duitse instructeurs is dat er aan worstjes, steaks en bier geen gebrek is. Kristin lacht: "Ik vroeg me af of ik voor een groep vrouwen evenveel eten moest meenemen als voor een groep mannen. Wel… de afgelopen vijf jaar heeft geen enkele groep evenveel gegeten als jullie…."

M/V

Dag 2. De inspanningen en de tuimelpartijen van gisteren zitten nog in ons lijf. Opwarmen dus; niks zo goed om je motorgevoel weer op peil te krijgen als een slalom in amazonezit. Of met je benen over het stuur. Wat?! Astrid glimlacht. "Als ik het kan, kan jij het ook." De groep verbaast zichzelf. Alweer.

Alex is stomverbaasd dat zijn groep wil beginnen met technische oefeningen. "Mannen willen, zeker de tweede dag, vooral zo hard en zo steil mogelijk gaan. Bewijzen wat ze kunnen, tegen elkaar op. Jullie kunnen beter rijden dan veel van die jongens, en jullie willen meer techniek." Astrid beaamt: "Vrouwen onderschatten zichzelf vaak, ze delen zich ook altijd een groep te laag in. Mannen willen hun ego hooghouden, en werken zich dan in de nesten."

Wat niet wil zeggen dat wij geen last hebben van enig machismo. Bij het dollen in de modderpoelen kan er niet hard genoeg geschoven worden; Trui doseert haar gas evenredig aan haar enthousiasme en gaat voluit onderuit in het slijk. Inge haalt wel ongeschonden de overkant: "Zie je wel dat het een goed idee was om meer technische oefeningen te vragen? Nu gaat het vanzelf; een bewijs dat techniek en vertrouwen het halen van spierkracht. Vrouwen willen eerst kennen en kunnen." Helaas is de techniek nog niet helemaal perfect; als Poukie's voorwiel een klap krijgt van een steen die onder de modder verscholen ligt, kan ze haar motor wel rechthouden, maar de boom die aan het eind van de poel staat, wijkt niet. De klap komt hard aan…

Virus

"Zelden zo graag vuil geworden, zo schoon op de billen gegaan en zo veel motards tegelijk de grond zien kussen," vat Lien het weekend samen terwijl ze haar modderige broek afstroopt. "Volgend jaar weer! Toch?" Iedereen heeft de smaak te pakken en voelt zich nadien ook op de wegmotor veel veiliger. "Vooral mijn kijk- en remtechniek zijn erop vooruit gegaan, en ook voor trage motorbeheersing is dit een prima training geweest. En vooral: meer zelfvertrouwen!" aldus nog Lien.

Helaas komt er nog één schoonheidsfoutje aan het licht: terwijl wij de gebroken koppelingen afrekenen, komt de sms van Poukie binnen: haar boomknuffel komt haar op een week gips te staan. "Och ja. Nu heb ik tijd om op zoek te gaan naar een tweedehands-enduromotor. Ik vrees dat ik het virus te pakken heb en een '*tree-hugging-dirt-worshipper*' zal blijven.'

Tja, off-road rijden… *Once you leave the track, you never come back.*

Tekst en foto's: Gaea Schoeters

Praktisch

Voor het volledige weekend inclusief begeleiding, huurmotor & catering betaalden we 344 euro. Meer info over de motorvrouwenclub vind je op www.facebook.com/amazone.wimabam. Astrid Althoff zit op www.motorradfrau.de, info over het crossterrein vind je op www.rdmcbilstain.be.